

ת"ד 5290/01 - שושנה אבוטבול נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בניצרת

ת"ד 5290-01-01 מדינת ישראל נ' אבוטבול
תיק חיזוני: 364599/2019

בפני כבוד השופט מנהל חילחול-דיאב
המבקשת שושנה אבוטבול
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

לפני בקשה לגלווי חומר חקירה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "חסד פ").

1. כנגד המבוקשת הוגש כתוב אישום המיחס לה ביצוע עבירות של **נהייה בקלות ראש**, עבירה לפי סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א 1961 (להלן: "פקודת התעבורה") + עבירה לפי סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה; **אי ציות לתמירו 302 בצומת - עצור וצחות קדימה**, עבירה לפי תקנה 22 (א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: " התקנות"); **התנהגות הגורמת נזק**, עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

2. במהלך דיון שנערך בעניינה של המבוקשת ביום 18.02.2021, הודיע בא כוחה כי בכוונתו לבקש את החומר הרפואי של הגבי כריתי אסטר (להלן: "הנפגעת"). בעקבות בקשתו הורית למשיבה להשיב לבקשתה.

3. בתאריך 11.04.2021, ולאחר עיכוב מצד המשיבה, התקבלה תשובה לבקשתה בה הועלתה טענה, כי לא ברור מכך אייזה סעיף מבקש ב"כ המבוקשת לעין בתקה הרפואי המלא של הנפגעת, שכן גם בבקשתה למתן החלטה וגם בדיון מיום 18.02.2021 לא פורטו הנימוקים לבקשתה. עוד ציינה ב"כ המשיבה, כי המסדרת הנורמטטיבית לזכות העיון הננתונה לנאים מצויה בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "חוק סדר דין הפלילי"), הקובל עי משאוגש כתוב אישום רשאים הנאים וסניגורו לעין בכל זמן נתון בחומר החקירה וכן ברישימת החומר שנאסף (בעניין זה הובא ציטוט סעיף החוק).

4. באשר לשאלת מהו "חומר חקירה" הביאה ב"כ המשיבה ציטוט מפי הפסיקה - בג"ץ 233/85 עלי אל הווזיל ובש"פ 1355/98 - שם נקבע כי על חומר החקירה המבוקש לעמוד במקרים הכלליים אשר נקבעו בפסקה, ולא **כל ספקולציה מרוחיקת לכתחנה של הסניגור עשויה לשמש תשתיית מספקת להגדרת חומר חקירה**. בעניין זה טענה, כי תקנים רפואיים אינם נמצאים כחומר חקירה בידי הتبיעה.

5. בנוסף טוען כי כדי להכריע בבקשתה על בית המשפט לקבוע מהי מידת הרלוונטיות של החומר להגנת המשיבה -
עמוד 1

בעניין זה ציטטה את קביעה בית המשפט העליון בבש"פ 01/5400 פלוני נ' מדינת ישראל.

לאור האמור ביקשה לדוחות את הבקשה.

6. בדือน שנערך בעניין ביום 22.04.2021 טען ב"כ המבוקשת כי הבקשה לקבלת החומר הרפואי של הנגעת הוגשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, ולא לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי כפי טענת המשיבה. ב"כ המבוקשת טען כי הוא מעוניין לראות את התקיק הרפואי ולכל הפחות לראות את הסטיי כדי לבדוק האם השברים שנגרמו לנגעת נגרמו כתוצאה מההאונה או בשל מצב רפואי קודם. בהמשך פירט את מצבה הרפואי של הנגעת כפי שעה ממכתב השחרור של הנגעת מבית החולים (ראו בהמשך).

7. ב"כ המשיבה, בתגובה, טענה כי החומר הרפואי המבוקש לא נמצא בידי המשיבה, מדובר בחומר פרטני של הנגעת ובהעברתו לידי המבוקשת יש כדי לפגוע בפרטיותה. בנוסף טען כי עומדת לבקשת הזכות לזמן את העדה והיא תביא את התקיק הרפואי.

דיון והכרעה

8. בקשה של המבוקשת לקבל לידיה את החומר הרפואי של הנגעת מבוססת על סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי הקובע כי :

"**בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיוזמת בית המשפט, לצוות על עד שהזמן או על אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותן מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו".**

9. כאמור, ב"כ המשיבה טענה כי הדרך לפנות בבקשת מסווג זה הינה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי ולא לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, כפי שפועל ב"כ המבוקשת.

10. בקצרה אומר, כי בעניין זה אני מסכימה עם ב"כ המבוקשת, אשר בחר לפנות בבקשת לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, והכל כפי שאפרט להלן. בבש"פ 8252/13 מדינת ישראל נגד שינר (פורסם ב公报, 23.01.2014), עמד כב' השופט עמידה על הבדיקה בין מסלולי הגשת בקשה לעיון בחומר החקירה לפי סעיפים 74, -108 לחוק סדר הדין הפלילי. בין היתר, התייחס כב' השופט עמידה לעיתוי הגשת הבקשה, שם קבע כי הגשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפליליTAG שטרם הדיון בתיק העיקרי ואילו בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי TAG תוגש במהלך הדיון. בהמשך התייחס כב' השופט עמידה לכך שבנסיבות בהן קיימים פוטנציאלי פגיעה בפרטיות יש להעדיף את מסלול הפניה לפי סעיף 108, כמוoba להלן:

"ה. החוק אינו קובע מנדטורית כי כל אימת שימוש טעונה לחיסין החומר, הבדיקה חייבת להיעשות במסגרת סעיף 108 לחס"פ, תוך הבחנה בין חומר הנמצא בלבד בלית המחלוקת ואשר צריך להיות בידי התביעה או בשליטתה - שאז ידון במסגרת סעיף 74 לחס"פ - לבין חומר שאינו בלבד בלית המחלוקת ולא מצוי או צריך להיות מצוי בידי התביעה, שאז המסלול הוא על פי סעיף 108 לחס"פ".

11. ממש לכאן. במקרה שבפנינו מדובר על בקשה לקבלת חומר חקירה הנהנה מחיסין רפואי לפי סעיף 49 לפקודת

הריאות (נוסח חדש), תשל"א - 1971. חומר זה אינו מצוי בידי הتبיעה ואין צורך להיות בידיה בהקשרי החקירה במקורה דן. מכאן, שהדרן הנכונה לדון בבקשת לגילוי החומר הרפואי הנוגע לנגעתה הינה לפי סעיף 108 לחסד"פ.

12. ב"כ המבוקשת טען כי הנגעת בת 84 אחרי ניתוח לב. לטענתו, עיון בדוח השחרור מבית החולים מעלה כי הנגעת סובלת ממחלה בصفיפות העצם, ובנוסף סובלת מבעיה של שיתוק או אירוע מוחי. מבחינת ב"כ המבוקשת הסיבה לבקשת התקיק הרפואי של הנגעת נובעת לעדותם של הרופאים בתיק, דבר שלא ניתן לעשות בהתבסס על הדוח הנוכחיים בידיו.

13. אומר, כי אני>Dוחה את טענותיו של ב"כ המבוקשת והכל כפי שאפורט להלן. כידוע, לבקשת זכות לקיום הליך הוגן שיאפשר לה להתגונן בעת בירור האישום נגדה, אך זכות זו אינה מוחלטת אלא יש לבחון אותה מול זכויותיה של נגעת העבירה.

14. בבש"פ **נור סעד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.05.2016) נקבע כי חשיפת מסמכים שגילויים עלול להוביל לפגעה ממשית בזכות פרטיות תיעשה בשים לב לסוגיות הנדונות בהליך הפלילי. בבש"פ **שינר** (שם) נקבע כי כאשר מדובר בפגיעה בזכות חוקתית לפרטיות ולכבוד, על בית המשפט לבחון הן את מבחן הרלוונטיות והן את הזיקה בין החומר לפוטנציאלי ההגנה של הנאשם, מתוך הבנה שיש לאזן בין זכויות המתלוונת שם לזכויות הנאשם. אם כן, הסרת החיטין צריכה להיעשות תוך התחשבות בזכותו של המתלוונת לכבוד ולפרטיות. בבש"פ 9322/99 **עבד מסארווה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.02.200) קבע בית המשפט כי "כאשר אין מדובר בחומר שנתפס במהלך החקירה ישקול בית המשפט את הרלוונטיות של חומר החקירה ואת ערכו הראיתי, אל מול זכויות היסוד החוקתיות של העד שאות הפרטים הנוגעים אליו מבקשים לחושף, ויעורק את האיזון הראוי בינויהם".

15. במקורה דן, עובדות כתוב האישום מייחסות לבקשת נוהga בקלות ראש וברשלנות, ובהגעה לצומת מתומרר לא ציתה לתמוך עצור, אשר היה מוצב בדרך בכיוון נסיעתה, נכנסת לצומת במוגמה לפניה שמאליה, ובכך חסמה את דרכו של רכב הנגעת וכל הרכיב הנהוגים בידי השתיים - המבוקשת והנגעת- התגשו. כתוצאה לכך, נגרמו לנגעת חבלות של ממש בדמות שבטים בצלעות. בעניין זה אומר, כי ניתן לעמודות העבירה אינם מצביע על רלוונטיות בין חשיפת עברה הרפואי של הנגעת, לבין יכולתה של המבוקשת להתגונן.

16. בנוסף, כפי שציינה ב"כ המשיבה בתגובה לבקשת, עומדת לבקשת הזכות בזמן את הרופאים - ד"ר ברוק בוריס וד"ר גיצ'קה, עד תביעה מס' 5 - לצורך מתן עדות, שם יוכל לחזור אחר עניינים הקשורים לסוגיות רפואיות הרלוונטיות לתיק דן.

לפיכך, הבקשת נדחתה

ניתנה היום, ט' אב תשפ"א, 18 יולי 2021, בהעדר הצדדים.